

propers al govern, pot girar-se-li contra?

—Em preocupa tant el bipartidisme polític com el mediàtic. Aquest també empetiteix les idees i la cultura. Considero que, economia a banda, una de les pitjors gestions del grup socialista és precisament la política de mitjans. La fa a pedaços i segons els *lobbies*.

—Les acusacions del PP sobre el presumpte espionatge de l'estat a destacats membres del seu partit han topat amb la negativa del Congrés a obrir una investigació sobre aquest afer. És un capítol tancat i barrat?

—No hi ha hagut res. El PP ja mira de plegar armes, de fet. S'ha desinflat la teoria de la conspiració en aquesta matèria i ara miraran de fer-se enrere amb un mínim de dignitat. Mantindran la iniciativa davant la Unió Europea amb l'esperança que dure cent anys, però és una estratègia amb les ales molt curtes que tan sols pretén fer pinya davant els seus casos de corrupció.

—País Valencià, illes Balears i comunitat de Madrid concentren tots aquests casos de què parlem. El ben cert, però, és que el PP no fa sinó afirmar el seu poder electoral en aquests territoris, si de cas amb l'excepció balear. Per què?

—Supose que això es deu a la incapacitat de l'esquerra. No ho fem prou bé. Hi ha hagut canvis no sols sociològics, sinó també econòmics. Aquestes són les autonomies més dinàmiques des del punt de vista econòmic, on hi ha més flexibilitat laboral i on la política especulativa té més pes. L'esquerra no ha sabut fer-s'hi un lloc, no hi és referent per a col·lectius que no voten o que fins i tot voten la dreta. En aquestes comunitats, no hi hem estat gaire encertats i haurem de canviar-hi les nostres polítiques.

—És més probable que el PP prengui terreny a l'esquerra als feus tradicionals d'aquesta que no a l'inrevés?

“Hi ha una incapacitat de lideratge del govern i una impotència de l'oposició”

—No, tampoc no veig el PP amb prou capacitat d'avançament.

—A Andalusia i a Castella – la Manxa sí que es percep una millora del vot conservador.

—Sí, però no suficient per a poder alterar majories. Pot haver-hi avanços fruit del desgast del PSOE i que el nostre increment no siga suficient per a compensar-lo, però no veig el PP amb prou condicions per a provocar el canvi polític. Ens trobem amb la incapacitat de lideratge del govern, sí, però també amb la impotència de l'oposició.

—N'hi havia que deien que la crisi faria surar les desigualtats i que el model econòmic d'aquestes autonomies s'ensorraria i originaria un corrent cap a l'esquerra. Ni de lluny, vaja.

—Resta per veure l'efecte de la corrupció, és un procés de pluja fina que caldrà copsar d'ací a un temps. Certament, el model especulatiu i de corrupció urbanística va molt més enllà dels principals beneficiaris, crea la impressió d'un model de creixement i compta amb la benvolença d'una part de la ciutadania. Espere que les coses s'aclaresquen i que l'esquerra, mitjançant una feina de politització, capgiri la situació.

—La llei electoral, cavall de batalla d'Esquerra Unida, es troba en fase d'estudi al Congrés. Sou optimistes respecte a una pròxima modificació?

—La reforma és del tot imprescindible, però serà molt difícil que aquesta qüestió es resolga sense una pressió important al carrer. La comissió en qüestió allarga el debat sobre els aspectes més de fons: el nombre de diputats, les circumscripcions... Els grups majoritaris són clarament beneficiats pel model actual, i els nacionalistes tampoc no són perjudicats. L'únic grup que hi té interès real, el nostre, és feble a la cambra i no té una mobilització social al darrere, cosa que podria servir d'element intimidador.

—Siga com siga, l'aprovació per part d'EU de lleis importants depèn o no de l'èxit de la reforma electoral?

—Condicionarem els aspectes estratègics a aquesta qüestió. Veurem què passa. De moment no hem acordat cap llei important amb el PSOE, a la legislatura actual. De fet, no n'hi ha hagudes.

Víctor Maceda

El dia que, breument, va acceptar d'apujar els impostos a les rendes més elevades, va dir que Zapatero havia tingut “sis hores d'esquerres”. Tan desorientat el veieu?

—En matèria econòmica, sí. El gran dèficit de la legislatura anterior fou la mancança d'una política econòmica progressista. Les lleis socials les aprovaven amb nosaltres, i les econòmiques, amb CiU: des de la reforma fiscal fins a la llei del sector elèctric. Aquesta legislatura fan igual, amb l'agreujant que la crisi fa molt de mal i el govern no té cap horitzó econòmic. Han anat fent tombs: algunes lleis econòmiques estan bé, algunes altres, regulars, i algunes són fatals. No saben cap a on van, i la política fiscal n'és el millor exemple: l'eliminació de l'impost de patrimoni, els xecs, les deduccions de l'IRPF a les rendes més altes...

—El PSOE ha tornat a deixar anar que podria pujar els impostos als més rics. Serà flor d'un dia, també?

—Ho va dir Pepe Blanco i l'endemà la vice-presidenta Salgado el va rectificar. Escolteu, ja n'hi ha prou! En matèria fiscal, n'han dites de ben grosses: “Abaixar impostos és d'esquerres”, va dir Zapatero en anunciar reduccions impositives als qui més tenen. Bé, tenim el pacte del finançament, que és positiu. Hem repartit el pastís. Però ara cal un pacte per a fer més gran el pastís, que és massa petit: un 32,7% de pressió fiscal, la més baixa d'Europa. Cal lluitar contra el frau, evitar que les grans fortunes tributin l'1%, pujar els impostos a les rendes més altes... Quan Salgado diu que aquestes fortunes només són a les mans d'un 3% de la població té tota la raó, però aquest 3% representa el 17% de la recaptació total!

—Cap desig més?

—També caldria equiparar les rendes de treball i les del capital. Si vols protegir els sectors més febles has de fer aquestes reformes fiscals. El ministre Corbacho deia l'altre dia que cada mes que perllonguem la prestació a les persones desocupades que s'han quedat sense, ens costa una mica més de 100 milions. Tan cert com que la reducció de l'impost sobre el patrimoni va significar una pèrdua de 1.500 milions. De què parlem, doncs? El govern espanyol és qui ha donat més diners a les entitats financeres en canvi de no res: ni tan sols hi ha línies de crèdit a les empreses. Hem de fer que Zapatero,

“No acceptarem de restar al marge de la política econòmica”

Joan Herrera és l'únic diputat d'Iniciativa per Catalunya – Verds al Congrés. Demana canvis al “profundament liberal” Zapatero. “Ha de ser fort amb els forts i no sols amb els febles”, diu, alhora que el convida a abandonar “l'efectisme”.

en matèria econòmica, sigui fort amb els forts i no sols amb els febles.

—Al seu cor, Zapatero deu compartir la vostra posició, però...

—...No, no hi està d'acord. Zapatero té una imatge molt progressista en matèria de drets i llibertats, però és profundament liberal en matèria econòmica. Aquest és el problema de fons.

—Ara potser pensa que, als pressuposts, val més no tocar les rendes altes a fi de temptar CiU i PNB. És compatible no fer-ho i que, gràcies a unes altres mesures, ICV hi vote a favor?

—No. Ja tenim una mala experiència de la legislatura passada. No volem un govern a la carta. En una legislatura en què la política econòmica és al centre de l'acció de govern, no acceptarem de restar-ne al marge.

—Zapatero pot aprovar els pressuposts amb CiU, però d'ací a quatre dies hi ha el debat de l'avortament...

—En totes les lleis que signifiquin avenços, nosaltres hi serem, això és obvi. Ara bé, no serem els socis que donaran suport al govern. Volem decidir en política econòmica, cosa que no implica que s'avinguin amb totes les nostres propostes. Tenim la força que tenim, i ho sabem, però volem influir. Ells no tenen més remei que venir amb nosaltres: sense suficiència financera, els comptes no surten. Han gastat diners de manera absurda, el xec dels 400 euros és la cosa més absurda que han fet mai, no ha reactivat el consum en absolut. Amb aquests diners podríem haver dissenyat un pla de rehabilitació energètica d'edificis que apaivagués el descens de la construcció.

—Abaixar impostos als rics no fa que aquests voten PSOE, però.

—Zapatero és molt efectista, vol guanyar el debat de l'estat de la nació traient un conill de la cistella, vol descol·locar tothom. Quan a la seva segona investidura va anunciar l'eliminació de l'impost de patrimoni va descol·locar el PP, que es va quedar sense resposta. Ell es preocupa

de guanyar debats, no d'avançar. És més important l'anunci que no la mesura. La improvisació dels 420 euros als desocupats sense cap prestació n'és el millor exemple. Ha de canviar, Zapatero.

—**Per exemple, acceptant la llei de fiscalitat verda que li plantegeu.**

—La nostra proposta de fiscalitat ambiental —feta amb Greenpeace, CCOO, Ecologistes en Acció i Adena— és la millor que s'ha fet mai. Això no vol dir pagar més impostos, sinó pagar diferent. Si el teu vehicle contamina molt, pagaràs molt més que si no...

—...**Això ja passa ara.**

—Amb l'impost de matriculació, però no amb el de circulació. Dit això, aquesta llei no té cap afany recaptador. Es tracta de canviar hàbits: qui contamina, paga.

—**Com a mesura d'impacte, i dins del nou model productiu, Zapatero volia aprovar la llei d'economia sostenible abans d'acabar l'any. Serà difícil.**

—El seu problema és la por d'enfrontar-se als poders fàctics. Si vol una llei agosarada en aquest camp haurà de concretar aspectes que mai no ha concretat.

—**Com ara?**

—La fiscalitat ambiental, afavorir les empreses que funcionen bé, desgravar aquelles que actuen amb criteris de sostenibilitat, pressionar les elèctriques perquè hi hagi comptadors que discriminin els habitatges que consumeixen més...

—**Pel que respecta a la possible reforma laboral...**

—...Recordeu que també va haver-hi sis hores de govern de dretes! Al debat de la nació van acordar una resolució amb CiU que després van retirar.

—**El PSOE diu ara que no tocarà cap dret dels treballadors, però CiU els convida a fer la reforma sense que això implique abaratir l'acomiadament. N'hi haurà?**

—Seria una estupidesa. El problema no és el mercat laboral, sinó la manca de liquiditat, la manca de sostenibilitat... Seria absurd que la fessin, i cal reconèixer que aquest govern no s'ha situat al terreny de la CEOE, no ha fet allò que potser hauria fet un govern de Felipe González. Ara bé, en ocasions Sarkozy i la dreta europea fan propostes més keynesianes que no Zapatero.

—**L'Estatut. Zapatero saludaria una sentència restrictiva del Constitucional que fera saltar el tripartit i**

duguera CiU al govern català? Això li aplanaria el camí a Madrid.

—No, i encara menys tenint en compte la immediatesa dels pressuposts.

—**Podria ser que la sentència fora posterior.**

—No li interessa, en tot cas. Es trencaria el model de convivència català, afectaria la manera de viure de milions de persones en qüestions com ara la llengua. Ens hi juguem molt més que no l'aritmètica parlamentària, de fet. Si la sentència fora molt dura significaria que es fa una interpretació de la Constitució tan prima que la meitat dels qui vivim a l'estat espanyol no hi cabem.

—**Siga com siga, Zapatero s'estimaria més CiU al Palau de la Generalitat?**

—No sé què en pensa, però sí que sé que, qui governa a Catalunya, ho decidim les catalanes i els catalans.

—**Com va quedar clar el 2006.**

—Qui ha pretès que a Madrid es decidís qui ha de governar Catalunya és, precisament, una força pretesament nacionalista: CiU. Qui governa a Catalunya, hi insisteixo, ho decidim els catalans.

—**Acabem. Sereu el cap de cartell d'ICV al Parlament català, el 2010?**

—Sobre això no anunciarem res fins que no s'obri el procés de primàries. Qui se n'ha d'assabentar, és la gent d'Iniciativa. El candidat o la candidata l'escolliran tots els adherits i les adherides. Per tant, no us diré ni que sí ni que no, ni tampoc tot el contrari.

—**Si sou el cap de llista, serà amb l'aspiració de governar, no?**

—Qui sigui el cap de llista hi ha d'anar amb aquesta predisposició, ha d'impulsar un govern d'esquerres, ecologista i catalanista.

—**Repetir el tripartit, doncs.**

—És possible, ho tenim a les mans. Allò que importarà, però, serà amb quins elements, amb quin impuls i quina mena de tripartit volem. A ICV volem un govern d'esquerres, en fem una valoració positiva, però caldrà fer-hi matisos.

—**Un govern PSC-ICV en minoria és factible?**

—No ho preveiem. Només preveiem el govern de tres. És l'únic govern amb majoria parlamentària. No volem un govern que no en tingui.

Victor Maceda

Al darrer debat de política general va demanar a Rodríguez Zapatero: "Quo vadis?"

—Sí, i sospite que es compliran els meus pitjors vaticinis. Vaig dibuixar un panorama poc encoratjador, mancat d'una estratègia, d'alguns objectius i d'aliats per a dur-los a terme. Per si no n'hi havia prou, de l'estiu ençà hem passat al desert absolut: un seguit d'anuncis sense cap nord ni cap horitzó eficaç. Tot plegat és molt improvisat. Pel que fa als socis, no hi haurà cap coherència ideològica, pactarà tal com li convinga. El desconcert és general, no hi ha cap plantejament seriós per a eixir de la crisi.

—**Zapatero, al debat en qüestió, va reduir el vostre descontentament a una emprenyada transitòria per la pèrdua del govern basc, i de fet us va convidar a parlar més endavant. Compta amb vosaltres com a possibles aliats.**

—Vivim un moment econòmic molt delicat. O l'encertem o ens veurem condemnats a la cua de la Unió Europea quant a indicadors econòmics. Cal intel·ligència, solvència i rigor, defugir el driblatge curt i el tacticisme habitual de Zapatero. Hem d'estar a l'altura de les circumstàncies. De crisis dures, n'hi ha hagudes, i n'hem eixit bé. D'allò que fem ara dependrà el benestar de la propera generació. Nosaltres volem anar per feina, actuarem amb responsabilitat si el govern apareca la improvisació. La mesura dels 420 euros per als desocupats, per exemple, no havia estat negociada ni prevista, i ha estat un fracàs absolut.

—**Ja heu pensat què demanareu als reis en canvi de votar els pressuposts?**

—No. Ni tan sols hem vist el document inicial a partir del qual caldrà negociar. En qualsevol cas, caldrà enfortir la societat del coneixement, la tecnologia... Establir les bases d'una economia en què el pes del valor afegit siga més gran. La nostra és una de les xarxes tecnològiques més desenvolupades de l'estat espanyol i no volem perdre'n pistonada.

—**Més enllà dels beneficis, proposeu l'eliminació dels ministeris de Cultura, Habitatge i Igualtat. Hi haurà objectius sine quan non que no tinguin a veure estrictament amb el País Basc?**

—La idea no és nostra, només. Ho va ser a l'inici, però avui hi ha dues resolucions aprovades al Congrés en el sentit de reduir l'aparell administratiu. L'ajus-